Lietas Nr. C31281016
Lietas arhīva Nr. C-2810-16/11

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā, 2016.gada 31.oktobrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa:
tiesnese A.Freimane,
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. B/ maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2016.gada 11.augustā /pers. B/ tiesā (turpmāk tekstā-prasītāja) ir cēlusi maza apmēra prasību pret /pers. C/ (turpmāk tekstā – atbildētājs) par uzturlīdzekļu piedziņu.

Maza apmēra prasība pamatota ar Civillikuma 177., 179.pantu, Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumiem Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam".

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājs bērna uzturēšanā nepiedalās, līdz ar to prasītāja spiesta vērsties tiesā ar prasību par uzturlīdzekļu piedziņu no atbildētāja bērna uzturam.

2016.gada 12.augustā atbildētājam nosūtīts paziņojums par lietas ierosināšanu un rakstveida paskaidrojumu sniegšanu sakarā ar /pers. B/ iesniegto maza apmēra prasību, savukārt 2016.gada 12.septembrī uz atbildētāja pēdējo zināmo dzīvesvietas adresi nosūtīts paziņojums par lietas izskatīšanu rakstveida procesā. Papildus tam atbildētājam par rakstveida procesu ir paziņots ar publikāciju laikrakstā "Latvijas vēstnesis". No atbildētāja rakstveida paskaidrojumi tiesā nav saņemti un nav izteikts lūgums izskatīt lietu tiesas sēdē.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus un novērtējusi tos kopsakarā, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

No lietas materiāliem pievienotās dzimšanas apliecības Nr. /apliecības numurs/ redzams, ka /datums/dzimušās /pers. D/ vecāki ir /pers. B/ un /pers. C/.

Saskaņā ar Civillikuma 179. panta pirmo daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem, kā to nosaka Civillikuma 179. panta otrā daļa.

Ministru kabineta 2013. gada 15. janvāra noteikumi Nr. 37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" (turpmāk – MK Noteikumi Nr. 37) noteic minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam. Katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus šādā apmērā: 1) katram bērnam no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai - 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas; 1) katram bērnam no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai - 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2015.gada 24.novembra noteikumu Nr.656 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi", kas stājās spēkā 2016.gada 1.janvārī, 2.punktu, minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir EUR 370.

Pamatojoties uz minēto, no 2016.gada 1.janvāra Ministru kabineta noteikto minimālo uzturlīdzekļu summa bērniem līdz 7 gadu vecumam ir EUR 92,50 mēnesī, bet pēc 7 gadu vecuma – EUR 111 mēnesī katram bērnam.

Palielinoties vai samazinoties valstī noteiktajai minimālai mēneša darba algai, piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs palielināms vai samazināms proporcionāli minimālās mēneša darba algas apmēram.

Uz lietas izskatīšanas dienu /pers. D/ ir sasniegusi astoņu gadu vecumu.

Ņemot vērā to, ka prasītāja lūdz piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus Ministru kabineta Noteikumu Nr. 37 noteiktajā minimālajā apmērā, kuru katram vecākam ir pienākums nodrošināt neatkarīgi no viņa mantiskā stāvokļa, tiesa atzīst, ka prasītājas prasībā norādīto uzturlīdzekļu apmērs nav pārvērtējams, un no atbildētāja prasītājas labā ir piedzenami līdzekļi bērna uzturam EUR 111,00 mēnesī.

Izvērtējot Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu un Civilprocesa likuma 1.pantu saistībā ar Civillikuma tiesību normām, kas izriet no ģimenes tiesiskajām attiecībām, prasības par uzturlīdzekļu piedziņu bērnu uzturam, tie piedzenami no brīža, kad celta prasība tiesā, jo ar prasības celšanas brīdi attiecīgā persona uzsāk savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju tiesā (sk. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāts 2007.gada 29.augusta spriedumu lietā Nr. SKC-556).

Tādejādi tiesa atzīst, ka uzturlīdzekļi piedzenami, sākot no prasības celšanas dienas – 2016.gada 11.augusta līdz brīdim, kad bērns sasniedz pilngadību.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneses 2016.gada 14.oktobra lēmumu atbildētājam /pers. C/ piemēroti šādi pagaidu aizsardzības pret vardarbību līdzekļi: aizliegums atbildētājam atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo prasītāja tuvāk par 500 metriem – /adrese/, aizliegums atbildētājam izmantot prasītājas datus.

Civilprocesa likuma 250.^{58} panta astotajā daļā noteikts, ka, apmierinot prasību, pagaidu aizsardzība pret vardarbību ir spēkā līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā, taču atsevišķos gadījumos tiek pieļauta pagaidu aizsardzības pret vardarbību turpināšana, bet ne ilgāk kā gadu pēc sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Tiesas ieskatā noteiktā pagaidu aizsardzība pret vardarbību (atbildētājam /pers. C/ noteiktie ierobežojumi) ir atstājama spēkā 30 dienas, skaitot no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā. Lēmums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību nav pastāvīgs līdzeklis tiesisko attiecību noregulēšanai, un tā kā ne iesniegtajā pieteikumā, ne arī lietas izskatīšanas laikā prasītāja nav norādījusi uz citu civiltiesisko strīdu izšķiršanu, tiesai nav pamata atzīt, ka,

izšķirot strīdu par uzturlīdzekļu samaksas pienākumu bērnam, lēmuma darbība par pagaidu aizsardzību pret vardarbību būtu turpināma ilgāku laika periodu, jo tiesas pieņemtais lēmums par pagaidu aizsardzību pret vardarbību neattiecas uz pušu nepilngadīgo meitu.

Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa noteic, ka tiesas izdevumi, ja prasītāja no to samaksāšanas bijusi atbrīvota, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai.

Tā kā prasītāja, saskaņā ar Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 3.punktu, ceļot prasību par uzturlīdzekļu piedziņu, no tiesas izdevumu samaksas bija atbrīvota, tiesas izdevumi piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījuma daļai, kā to paredz Civilprocesa likuma 42.panta pirmā daļa. Saskaņā ar Civilprocesa likuma 35.panta pirmās daļas 3.punktā un Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktā noteikto, valsts nodeva, kas piedzenama no atbildētāja par labu valstij, sastāda EUR 199,80 (EUR 111,00 x12x15/100).

No atbildētāja valsts ienākumos piedzenami arī ar lietas izskatīšanu saistītie tiesas izdevumi EUR 9,75 par tiesas dokumentu nosūtīšanu saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta nosacījumiem.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa nosaka termiņu sprieduma labprātīgai izpildei, izņemot gadījumus kad tiesas spriedums izpildāms nekavējoties. Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš nedrīkst būt garāks par 10 dienām no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8.,97.,189.-194., 204.[1], 250.[25], 250.[58] panta astoto daļu, tiesa

nosprieda:

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, meitas /pers. D/, personas kods /personas kods/, uzturam uzturlīdzekļus EUR 111 (viens simts vienpadsmit *euro*) mēnesī, bet ne mazāk kā 30% no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba samaksas. Uzturlīdzekļi ir piedzenami par laika periodu no 2016.gada 11.augusta līdz /pers. D/ pilngadībai.

Noteikt, ka /pers. C/, personas kods /personas kods/, ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2016.gada 14.oktobra lēmumu lietā Nr.C31281016, piemērotie līdzekļi pagaidu aizsardzībai pret vardarbību: aizliegums /pers. C/, personas kods /personas kods/, atrasties mājoklim, kurā pastāvīgi dzīvo /pers. B/, personas kods /personas kods/, tuvāk par 500 metriem, aizliegums /pers. C/, personas kods /personas kods/, izmantot /pers. B/ datus atstājami spēkā 30 dienas, skaitot no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu valstij valsts nodevu EUR 199,80 (viens simts deviņdesmit deviņi *euro* 80 centi), kas jāmaksā sekojošā kontā: Valsts kase, NMR 90000050138, konts LV55TREL1060190911200, BIC kods TRELLV22.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, EUR 9,75 (deviņi *euro* un 75 centi) ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus, kas jāmaksā sekojošā kontā: Tiesu administrācija Antonijas iela 6, Rīgā, NMR 900016723316 ar PVN apliekamās personas reģistrācijas Nr. LV 90001672316 saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC kods: TRELLV22 konta Nr. LV51TREL2190458019000 21499, klasifikācijas kods 21499.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Maksājumu uzdevums, kas apstiprina tiesas izdevumu samaksu, iesniedzams tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2016.gada 31.oktobra, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese A.Freimane